

ประสิทธิผลของแผนการเรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตในการป้องกันโรคพยาธิปากขอ
ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย อำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่าน

วรยุทธ นาคอ้าย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์)
สาขาวิชาเอกสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ. 2550

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

ประสิทธิผลของแผนการเรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตในการป้องกันโรคพยาธิปากขอ ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย อำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่าน (THE EFFECTIVENESS OF EXPERIENTIAL ACTIVITIES PLANNER IN PREVENTION OF HOOKWORM INFECTION AMONG PRIMARY SCHOOL STUDENTS IN BO-KLUE DISTRICT, NAN PROVINCE)

วรยุทธ นาคอ้าย 4736294 PPH/M

วท.ม. (สาขารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาเอกสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : นิตศน์ ศิริโชติรัตน์, Dr.P.H., นีรัตน์ อิมามิ, Ph.D.,
คุสิต สุจิรารัตน์, M.Sc., วิจิตร ฟุ้งลัดดา, พ.บ., Dr.P.H.

บทคัดย่อ

โรคพยาธิปากขอในนักเรียนยังคงเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญ ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ พัฒนาการ การเจริญเติบโตด้านร่างกายของนักเรียน เป็นปัญหาที่ต้องมีการป้องกันและควบคุมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในนักเรียนระดับประถมศึกษา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของ โปรแกรมการเรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎี แรงจูงใจเพื่อป้องกันโรคร่วมกับ แรงสนับสนุนทางสังคม เพื่อป้องกันโรคพยาธิปากขอ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 135 คน จากโรงเรียนบ้านสะปัน จำนวน 63 คนเป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนโรงเรียนบ้านสบมาง จำนวน 72 คน เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักเรียนกลุ่มทดลองเป็นเวลา 8 สัปดาห์ เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยภายในกลุ่มด้วยสถิติ Pared samples t-test ระหว่างกลุ่มด้วยสถิติ student's t-test

ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากทดลองกลุ่มทดลองมี ความรู้ การรับรู้ความรุนแรง การรับรู้โอกาสเสี่ยง ความคาดหวังในความสามารถของตนเอง ความตั้งใจในพฤติกรรมป้องกัน พฤติกรรมป้องกันและควบคุมโรค เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับก่อนการทดลองและมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากผู้ปกครองของนักเรียนในกลุ่มทดลอง เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมป้องกันดีขึ้น ภายหลังจากทดลอง กลุ่มทดลองมีอัตราอุบัติการณ์ของโรคพยาธิปากขอลดลง น้อยกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการใช้แผนการเรียนรู้ประสบการณ์ชีวิต (EAP) โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรคร่วมกับการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคม ส่งผลให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดพยาธิปากขอ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับนักเรียนระดับประถมศึกษากลุ่มอื่นได้

คำสำคัญ: แผนการเรียนรู้ประสบการณ์ชีวิต พยาธิปากขอ / ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค

THE EFFECTIVENESS OF EXPERIENTIAL ACTIVITIES PLANNER IN PREVENTION OF HOOKWORM INFECTION AMONG PRIMARY SCHOOL STUDENTS IN BO-KLUE DISTRICT, NAN PROVINCE

WORAYUTH NAK-AI 4739294 PHPH/M

M.Sc. (PUBLIC HEALTH) MAJOR IN HEALTH EDUCATION AND BEHAVIORAL SCIENCES

THESIS ADVISORS : NITHAT SIRICHOTIRATANA , Dr. P.H., NIRAT IMAMEE, Ph.D.

DUSIT SUJIRARATH, M.Sc., WIJITR FUNGLADDA, M.D., Dr.P.H.

ABSTRACT

Hookworm infection in school students is recognized as a public health problem which affects students' health and physical development. This problem needs prevention and control, especially among primary school students. The objective of this quasi-experiment was study the effectiveness of an Experiential Activities Planner (EAP) with the Protection Motivation theory and Social Support concept, applied to hookworm preventive behaviour. The sample group, consisted of 165 students from grades 4-6. Sixty-three students from Sapan school were assigned as the experimental group, while 72 students from Sobmang school were assigned as the comparison group. Intervention was applied to the experimental group for 8 weeks, while the comparison group did not receive any intervention. The data were collected pre- and post-experiment by self-administered questionnaires. Statistical analysis was conducted to determine percentage, means, and standard deviation, while Student's t-test and paired sample t-test were employed to compare the means within groups.

Research results indicated that at post-test, the experiment group had a significantly increased score of knowledge, a better perception regarding severity, susceptibility, response self-efficacy expectation, intention, hookworm prevention and control practices, than before and more than the comparison group. The experimental group showed a significantly increased score of social support from their parents, with better hookworm prevention practice. The result of stool examination at the post-test showed the experiment group had a decreased incidence rate, and a lower rate than the comparison group. This study suggests that an Experiential Activities Planner (EAP) program, using Protection Motivation theory and Social Support concept, improves preventive behaviour of students with hookworm infection. The results from this study should be of benefit to other primary school students, when applied for prevention and control of other public health problems.

KEYWORDS: EXPERIENTIAL ACTIVITIES PLANNER / HOOKWORM /
PRITECTION MOTIVATION THEORY

123 pp.